

CZESŁAW SZYMAŃSKI (1897-1978)

Urodził się 28 czerwca 1897 roku w Gostyniu. Syn Józefa i Heleny z domu Dembińska. Uczęszczał do szkoły elementarnej, a następnie zawodowej w Gostyniu. Z zawodu rzeźnik. W czasie I wojny światowej został wcielony do armii niemieckiej. Walczył na froncie zachodnim, m.in. nad rzeką Marną, gdzie został ranny.

Od 7 stycznia 1919 roku jako ochotnik brał udział w powstaniu wielkopolskim na odcinku Grupy „Leszno”. Służył w oddziale Michała Kaźmierczaka. Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Do czerwca 1921 roku służył w 15. pułku artylerii ciężkiej. W 1929 roku zawarł związek małżeński z Władysławą Dechnik, z którą miał dwoje dzieci. Trzy lata później osiadł w Poniecu, gdzie prowadził własne gospodarstwo rolne. Na początku okupacji niemieckiej był zakładnikiem niemieckim. 12 grudnia 1939 roku wraz z rodziną został wysiedlony do Tarnowa, do Generalnego Gubernatorstwa. Do Ponieca powrócił 14 lutego 1945 roku, gdzie nadal prowadził własne gospodarstwo. Od 27 września 1958 roku należał do ponieckiego Koła ZBoWiD. Awansowany został do stopnia podporucznika w stanie spoczynku.

Zmarł 27 czerwca 1978 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Poniecu.

Odznaczony był m.in. Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Poniec, *Ankieta personalna powstańców wielkopolskich*; informacje syna Józefa Szymańskiego – zbiory rodzinne; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 221.